

virket til Gavn og Nytte, lade sig indføre der, eller om der ikke er Omstændigheder tilfede, som kunne gjøre deres Anvendelse umulig, men det er dog ikke nogen aldeles utænklig Ting, at Creditforholdene paa St. Croix vilde ulige bedre kunne ophjælpes ved Indretningen af saadanne Creditforeninger, som her hjemme have spillet saa stor en Rolle og bidraget deres væsentlige Deel til Agerbrugets store Fremmskridt i de sidste 20 Aar, og at de Banffeligheder, som maatte stille sig i veien for Indretningen af slige Institutioner, vilde kunne fjernes, dersom Regjeringen ydede sin Bistand dertil, s. Ex. ved en eller anden Fond, der kunde tjene til midlertidig Garanti for Obligationseierne, hvorved man altsaa vilde opnaae den meget store Fordeel, at den Capital, hvorom der blev Tale, blev langt større og langt betydeligere, og at omvendt Regjeringen ikke kom til at optræde som speciel Baanyder til den enkelte Plantage, men kom til at yde sin Hjælp til Heelheden af de faste Eiendomme paa Den. Jeg nævner dette med alt muligt Forbehold —, saaledes som vi jo overhovedet kun kunne tale om disse Ting —, fordi jeg er ude af Stand til at afgjøre, om slige Institutioner virkelig med Nytte lade sig indføre, men jeg nævner det som et Exempel for at vise, i hvilken Retning min Tanke gaar, naar jeg mener, at der kan være andre Veie at slaae ind paa, som kunne være til Nytte for de Paagældende. Det er rigtig fremhævet af den sidste ærede Taler, at der er en Hjælp, som lod sig yde til Colonien St. Croix, og som vilde være mere værd end nogenformhelst anden, nemlig den at give Den fuldstændig indre Frihed og Selvstyrelse i alle dens Forhold. Spørgsmaalet om den rette Colonialpolitik er jo i vore Dage undergaaet en høist mærkelig Forandring, og vi see jo navnlig, at den europæiske Stat, der har drevet det videst i Retning af Colonier, mere og mere kommer ind paa det Standpunkt at løse alle de Baand, som knytte Colonierne til Moderlandet, og kun at søge med dem et saadant Samkvem, som kan være til Nytte for den indbyrdes Handel og Omsætning, uden at gjøre Krav paa nogen Statshøiher, der griber ind i noget af de indre Anliggender i

Landet, et System, der endog i enkelte Tilfælde synes at drives til en saadan Yderlighed, at det maa brikte. Jeg behøver kun her at minde om det Forhold, hvori England har stillet sig overfor New Zealand, og hvori England synes fuldstændig at have tilsidefat enhver af de Forpligtelser, som efter gamle Traditioner maatte paahvile et Land overfor dets Colonier. Men derom synes ialfald ikke at kunne være Tvist, at Tidens Aand bevæger sig henimod en større indre Frihed og en fylbigere Selvstyrelse for Colonierne end den, der har været kjendt før. Det forekommer mig nu, at det foreliggende Lovforslag ikke alene ikke yder noget Positivt i den Retning, men at det endog paa en negativ Maaade træder op imod den. Det er i § 1 stillet som Betingelse for det Tilskud, der skal ydes St. Croix, at Udførselstolden af Dens Production for Fremtiden skal bortfalde for en ligesaa lang Tid som den, hvori Tilskudet ydes. Naar man nu gennemlæser de meget fylbige Motiver, vil man finde, at denne Udførselstold paa St. Croix er en reen indre Indtægt for Den, for „Communen St. Croix“, som den kaldes. I denne Commune ere fremdeles aldeles utvivlsomt Plantageeierne i den Grad den afgjørende Magt, at Alt, hvad der vedrører Dens indre Anliggender, trostigt kan lægges i deres Hænder uden Frygt for, at Plantageeiernes Interesse skal lide derved. Det er tvivlsomt, om Plantageeierne i det samme Maal og samme Omfang vilde varetage de øvrige Stænders Interesse paa Den, om de vilde være ligesaa paalidelige til at afgjøre, hvad der s. Ex. var Arbeidernes Ret, om de i det samme Forhold vilde være villige til at tage Hensyn til Kjøbstædernes Forhold og deslige, men at Plantageeiernes Interesser ikke vilde lide ved at henlægges under Dens egen Bestyrelse, det forekommer mig at være en given og afgjort Sag. Nu hviler jo imidlertid denne Udførselsafgift udelukkende paa Plantagernes Frembringelser, og derfor spørger jeg: Hvad Grund er der til, at man opstiller et saadant Vilkaar som det, der er stillet i § 1, og at forlange, at denne Udførselstold skal bortfalde som Vederslag for vort Tilskud? Er dette ikke et Spørgsmaal,